

mellem Grænsegendarmeriet, Toldvæsenet og Statspolitiet, og Ministeren syntes ogsaa at være tilbøjelig til at naa saa vidt som muligt i den Henseende, men mente dog ikke, det helt kunde ske, fordi det, som han sagde, var forskellige Tjenestearter, der ikke kunde forenes med hinanden. Naar man kender Forholdene i andre Lande, tror jeg alligevel, der kunde være noget mere Samarbejde, at vort Grænsegendarmeri kunde gøre noget mere af det Arbejde, som nu udføres af Statspolitiet og Toldvæsenet. Jeg kender ganske vist kun Forholdene i eet Land, nemlig i Tyskland, hvor jeg tidligere har været Statsborger.

Jeg tror, som sagt, at man kan være endnu meget mere lempelig med de Afskedigelser, der skal foregaa, og jeg vil henstille, at den høje Regering tager under Overvejelse, om det ikke er muligt at lempe Forholdene endnu mere for de Folk, som muligvis skal afskediges, eller hellere: at gaa i den Retning, som jeg har antydnet, nemlig at man ikke foretager nogen Afskedigelse, men lader Stillingerne ubesat, efterhaanden som de bliver ledige.

Ellinger: Da den højtærede Finansminister havde fremsat dette Lovforslag og Drøftelsen af dets Indhold kunde begynde, var der indenfor vort Parti ikke smaa Betæneligheder ved Forslaget. For det første er det jo saa, at det Forhold, hvori Antallet af Gendarmer er steget i Sammenligning med, hvad vi havde ved den gamle Grænse, ikke er meget større end det Forhold, hvori selve Grænselinien er vokset, og den højtærede Ministers Udtalelser gav jo egentlig ogsaa en god Basis for Betæneligheder i denne Henseende, idet han fremhævede, at Vanskelighederne ved den nuværende Grænse er større end ved den tidligere; Ministeren nævnte ogsaa, at Smugleriet er tiltaget stærkt, bl. a. vel, fordi vi har den høje Beskatning af Spiritus, Silke og mange andre Ting. Man kunde derfor egentlig have ventet, at den højtærede Minister vilde konkludere, at Korpset burde være noget større end det, han selv har stillet Forslag om. Imidlertid tilføjede den højtærede Minister, at han om det Forslag, der nu foreligger om Korpsets Størrelse, havde konfereret med Chefen for Gendarmeriet. Nu tør man vel nok gaa ud fra, at denne Konference har gaaet ud paa, at Chefen skulde gaa saa langt ned som muligt; Forslaget er utvivlsomt ikke et Udtryk for Chefens Ønske, men Udtryk for det yderste, Chefen har ment at kunne gaa med til, hvis

han overhovedet skal staa i Spidsen for Gendarmerikorpset.

Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at den Lovgivning, vi indtil nu har haft om Gendarmeriet, har været af midlertidig Art. Hvis dette var ganske rigtigt, vilde man dog sikkert ikke have gennemført denne Lovgivning saaledes, som den er gennemført; hvis man havde betragtet den som midlertidig, vilde man dog ikke i 1920 være gaaet til at ansætte saa mange Folk i faste Tjenestemandstillinger, som man den Gang gjorde. Nej, Forholdet er vel snarere det, at man har betragtet det som en endelig Ordning — ellers vilde man i alt Fald have baaret sig meget taabeligt ad. Men nu viser altsaa Erfaringen, at man kan gaa bort fra denne Ordning og foretage en Reduktion. Men at man i 1920 gik til at ansætte et saa stort Antal Tjenestemænd, viser sig da nu at være højst uheldigt for Staten, som har paataget sig store pengelige Forpligtelser, og ubestrideligt er det ogsaa meget uheldigt for alle de Folk, som gjorde Regning paa, at de nu var kommet i en fast Stilling, indrettede sig derefter, stiftede Familie, byggede Hus o. s. v.; det er ubestrideligt, at for disse mange Mennesker bliver den Lov, der nu utvivlsomt vil blive vedtaget, højst uheldig. Man maa jo stille det Spørgsmaal: hvor skal disse Mennesker gaa hen? Forholdene er meget vanskelige i vort Samfund, og endnu har vi ikke set, men venter i Løbet af Juni Maaned at se, hvilke Foranstaltninger Ministeriet kan gaa med til for at forøge Beskæftigelsen for Befolkningen i disse vanskelige Tider; det Spørgsmaal er altsaa endnu ikke løst, men ventes at ville blive løst i en nærmere Fremtid.

Imidlertid kan det ikke nægtes, at Lovforslaget er undergaaet væsentlige Forbedringer, som i nogen Grad kan hæve de Betæneligheder, jeg har nævnt. Ministeren har omtalt dem, de er bekendt for alle, og jeg skal ikke gentage dem. Jeg gaar ud fra, at de 35 Mand, som efter Lovforslaget skal fratræde den 31. August, allerede er blevet opsagt, inden denne Lovs Behandling er ført til Ende (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Ja); thi ellers kunde det jo ikke gaa med de 3 Maaneders Opsigelse. De er altsaa allerede opsagt, og for saa vidt de ikke faar Arbejde efter de 3 Maaneders Forløb, har de Mulighed for at faa godt 3 Maaneders yderligere Understøttelse i Henhold til, hvad der er vedtaget i Folketinget. Dette er selvfølgelig en betydelig Forbedring, men det sikrer jo